

Sygn. akt: X U 709/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 października 2016 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we Wrocławiu
w składzie:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Chlipała - Kozioł

Protokolant: Mariola Lewandowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 października 2016 r. we W.

sprawy z odwołania wnioskodawczyni **B. P.**

od decyzji strony pozwanej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

z dnia 27 sierpnia 2014 r. znak: (...)

o zwrot nienależnie pobranego świadczenia z tytułu zasiłku chorobowego i macierzyńskiego

I. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że nie obciąża (...) z siedzibą w C. przy ul. (...), obowiązkiem zwrotu na fundusz chorobowy świadczenia wypłaconego P. P. (2), PESEL (...) zam. C. ul. (...), z tytułu zasiłku chorobowego za okres od 11.02.2014 r. do 07.04.2014 r. oraz zasiłku macierzyńskiego za okres od 08.04.2014 r. do 31.07.2014 r. w kwocie 17.214,57 zł wraz z odsetkami w kwocie 584,47 zł, tj. łącznie 17.799,04 zł;

II. zasądza na rzecz wnioskodawczyni od strony pozwanej kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

III. orzeka, że koszty sądowe ponosi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 27.08.2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. zobowiązał E.-S. B. P. z siedzibą w C. przy ul. (...) do zwrotu na fundusz chorobowy nienależnego świadczenia wypłaconego P. P. (2) zam. C. ul. (...), z tytułu zasiłku chorobowego za okres od 11.02.2014 r. do 07.04.2014 r. oraz zasiłku macierzyńskiego za okres od 8.04.2014 r. do 31.07.2014 r. w kwocie 17.214,57 zł, wraz z należnymi odsetkami w wysokości 584,47 zł, łącznie 17.799,04 zł.

W odwołaniu od decyzji B. P. domagała się jej zmiany i uchylecia obowiązku zwrotu świadczenia oraz zasądzenie zwrotu kosztów procesowych w kwocie 2400 zł. Zarzuciła naruszenie przez organ rentowy art. 84 ust. 1, ust. 2 pkt 2 i ust. 6 u.s.u.s., art. 353 (1) k.c., 83 par. 1 k.c. 78 k.p., 13.k.p., 11 k.p., 22 par. 1 k.p., 7 i 77 par 1 k.p.a. Podkreśliła, że odpowiedzialność płatnika za zwrot świadczenia ma charakter subsydiarny. Podniosła również, że decyzja ZUS z dnia 29.07.2014 r. w przedmiocie ustalenia podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne P. S. (P.) jako pracownika u płatnika E.-S. B. P. na 1500 zł jest nieprawomocna.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy domagał się jego oddalenia. Wskazał, że w jego ocenie art. 84 ust. 1, ust. 2 pkt 2 i ust. 6 u.s.u.s. Stanowi podstawę do domagania się zwrotu świadczenia od płatnika, jeśli pobranie nienależnych świadczeń było spowodowane przekazaniem przez płatnika składek lub inny podmiot nieprawdziwych danych mających wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość. Jednocześnie organ wniósł o zawieszenie postępowania do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia sprawy z odwołania od decyzji ZUS z dnia 29.07.2014 r.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczyni B. P. jest matką P. S. (poprzednio P.). W okresie od 3.09.2012 r. do 3.12.2012 r. P. P. (2) odbywała staż w firmie (...). Od 18.12.2012 r. do 30.09.2013 r. P. P. (2) była zatrudniona w E.-S. B. P. za wynagrodzeniem odpowiadającym kwocie minimalnego wynagrodzenia za pracę. Od 1.10.2013 r. do 14.10.2013 r. P. P. (2) miała przerwę w zatrudnieniu, zaś od 15.10.2013 r. pracowała w E.-S. B. P. w wymiarze 1/2 etatu jako asystentka biurowa z wynagrodzeniem 1500 zł brutto. Od 01.11.2013 r. pracowała na pełny etat jako kierownik do spraw administracyjnych z wynagrodzeniem 5000 zł brutto. Od 9.01.2014 r. P. S. była niezdolna do pracy ze względu na ciężę i przebywała na zasiłku chorobowym, zaś od 8.04.2014 r. - na zasiłku macierzyńskim.

Decyzją z dnia 29.07.2014 r. (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. ustalił podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne P. S. (P.) jako pracownika u płatnika E.-S. B. P. na 1500 zł. Decyzję zaskarżyła P. S..

Dowód: okoliczności bezsporne, a nadto:

dokumenty zgromadzone w aktach rentowych

Wyrokiem z dnia 17.02.2015 r. (IX U 1672/14) Sąd Okręgowy we Wrocławiu IX Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił odwołanie P. S. od decyzji. Apelację od wyroku wniosła P. S..

Wyrokiem z dnia 2.12.2015 r. (III AUa 1146/15) Sąd Apelacyjny we Wrocławiu zmienił zaskarżony wyrok i poprzedzając go decyzję ZUS z 29.07.2014 r. i ustalił, że podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe, wypadkowe i chorobowe P. S. stanowi kwota 5000 zł brutto poczynając od 1.11.2013 r.

Dowód: okoliczności bezsporne, a nadto:

- wyrok Sądu Okręgowego we Wrocławiu IX Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych dnia 17.02.2015 r. (IX U 672/14) – w załączonych aktach sprawy IX U 1672/14

- wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 2.12.2015 r. (III AUa 1146/15) - w załączonych aktach sprawy IX U 1672/14

Decyzją z dnia 27.08.2014 r. (znak (...)) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. zobowiązał E.-S. B. P. z siedzibą w C. przy ul. (...) do zwrotu na fundusz chorobowy nienależnego świadczenia wypłaconego P. P. (2) zam. C. ul. (...), z tytułu zasiłku chorobowego za okres od 11.02.2014 r. do 07.04.2014 r. oraz zasiłku macierzyńskiego za okres od 8.04.2014 r. do 31.07.2014 r. w kwocie 17.214,57 zł, wraz z należnymi odsetkami w wysokości 584,47 zł, łącznie 17.799,04 zł.

Dowód: okoliczności bezsporne, a nadto:

decyzja w aktach rentowych

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

W świetle treści prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 2.12.2015 r. (III AUa 1146/15), odwołanie wnioskodawczyni B. P. zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Stan faktyczny sprawy w zakresie istotnym dla rozstrzygnięcia był bezsporny i wynikał z niekwestionowanych przez żadną ze stron dokumentów.

Decyzja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału we W. z dnia 29.07.2014 r., w której organ rentowy ustalił podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne P. S. (P.) jako pracownika u płatnika E.-S. B. P. na 1500 zł zamiast deklarowanej przez płatnika kwoty 5000 zł, nie znalazła akceptacji podczas kontroli sądowej. O ile bowiem Sąd Okręgowy podzielił stanowisko organu rentowego i oddalił odwołanie P. S. od decyzji, o tyle Sąd Apelacyjny we

Wrocławiu zmienił wyrok Sądu I instancji i poprzedzającą go decyzję ZUS w ten sposób, że ustalił, iż podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe, wypadkowe i chorobowe P. S. stanowi kwota 5000 zł brutto poczynając od 1.11.2013 r. instancyjnej. Sąd Apelacyjny uznał, że nie było podstaw do zakwestionowania kwoty wynagrodzenia za pracę wynikającej z umowy o pracę zawartej między P. S. a B. P., a tym samym nie było podstaw do podważenia zadeklarowanej przez płatnika podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne. W konsekwencji należy uznać, że wypłacenie P. S. zasiłków chorobowego i macierzyńskiego za okresy od 11.02.2014 r. do 07.04.2014 r. oraz od 8.04.2014 r. do 31.07.2014 r. w kwotach wynikających z zadeklarowanej podstawy wymiaru składek, było prawidłowe. Nie było podstaw ani do obniżenia zadeklarowanej podstawy wymiaru składek P. S. jako pracownika płatnika B. P., ani do nakazania zwrotu świadczeń nienależnie z tego tytułu wypłaconych. Wobec zmiany przez Sąd Apelacyjny decyzji organu rentowego z dnia 29.07.2014 r., odpadła podstawa do żądania przez organ rentowy zwrotu świadczeń z tytułu wypłaconych zasiłków, albowiem w żadnej części nie były one świadczeniem nienależnym. Skoro nie ma podstaw do żądania zwrotu pobranych przez P. S. kwot z tytułu zasiłków przez nią samą, to tym bardziej nie istnieje podstawa do nakazania na podstawie art. 84 u.s.u.s. zwrotu jakichkolwiek kwot z tego tytułu od płatnika składek, który, jak trafnie zarzucała wnioskodawczyni, ponosi za zwrot nienależnych świadczeń wypłaconych ubezpieczonemu odpowiedzialność jedynie subsydiarną.

Z tego względu Sąd Rejonowy zmienił zaskarżoną decyzję z dnia 27.08.2014 r. i uchylił nałożony na B. P. prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą (...) obowiązek zwrotu kwot pobranych przez P. S. z tytułu zasiłków chorobowego i macierzyńskiego za okresy od 11.02.2014 r. do 07.04.2014 r. oraz od 8.04.2014 r. do 31.07.2014 r.

O obowiązku zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w niniejszej sprawie Sąd Rejonowy orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z par. 12 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (obowiązującego w dacie wniesienia odwołania), który stanowi, że stawki minimalne wynoszą 60 zł w sprawach o świadczenia pieniężne z ubezpieczenia społecznego i zaopatrzenia emerytalnego. Wbrew bowiem stanowisku wnioskodawcy, zgodnie zaś z obowiązującą wykładnią powołanego przepisu i aktualnym stanowiskiem Sądu Najwyższego, które Sąd Rejonowy podziela, sprawy dotyczące decyzji organu rentowego nakazujących zwrot nienależnie pobranych świadczeń z tytułu zasiłków, mieszczą się w dyspozycji przepisu par. 12 pkt 2 w/w rozporządzenia, są to bowiem sprawy „o świadczenia pieniężne z ubezpieczenia społecznego”, choć spór między stronami nie dotyczy przyznania prawa do tych świadczeń, a obowiązku ich zwrotu. W postanowieniu z dnia 18.10.2010 r. (IUZ 151/10), Sąd Najwyższy stwierdził, że „Podstawę zasądzenia opłaty za czynności adwokackie w sprawie o zwrot świadczenia z ubezpieczenia społecznego powinny stanowić stawki przewidziane w rozporządzeniu dla spraw z zakresu ubezpieczenia społecznego”. Stanowisko, że podstawę zasądzenia opłaty za czynności adwokackie w sprawie o zwrot świadczenia z ubezpieczenia społecznego powinny stanowić stawki przewidziane w rozporządzeniu dla spraw z zakresu ubezpieczenia społecznego, Sąd Najwyższy zajął już poprzednio w postanowieniu z 1 czerwca 2010 r. (II UZ 11/10). Z tej przyczyny Sąd zasądził od strony pozwanej na rzecz wnioskodawczyni kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, nie uwzględniając wniosku odwołującej się o przyznanie zwrotu kosztów zastępstwa w wysokości 2400 zł, wynikającej z wartości przedmiotu sporu.

Z uwagi na powyższe orzeczono jak w sentencji.